

Lecsukva hát... A XLIII. Shakespeare-szonett kezdő sorára

[ShakespeareLátó - 2014. április]

K-nak

Lecsukva lát legjobban a szemem.
Villózik tested. Megérintelek.
Örökös, veszett, déli szédületben,
lila homályban sétálok veled.
Elbolyongunk a kopár fennsíkon.
Velünk az árnyék. Ősi istenek
intézkednek. A többit nem tudom.
Kisértnek ürömfű-zöld tengerek.
Magába szív tört-másolat létem.
Katángkórók, torz ördögszekerek
tükrében tűnsz tova észrevétlen.
Lehet, hogy végképp elveszítelek?
Forgat a homály, önmagam körül.
Csukott szememben növekszik az úr.

Bogdán László szonettje, akárcsak a többiek, a lapban még csak sorról sorra elkövetkezendők (Demény Péter, Egyed Emese, Farkas Wellmann Éva, Fekete Vince, Karácsonyi Zsolt, Kovács András Ferenc, Láng Orsolya, László Noémi, Lövétei Lázár László, Markó Béla, Nagy Attila, Papp Attila Zsolt, Szabó T. Anna, Tompa Gábor és Visky András) szonettjei kimondottan a Shakespeare-émlékszám alkalmára és a szerkesztői játékszabályok szerint mind egy-egy (Szabó Lőrinc által fordított) Shakespeare-szonett kezdősorára íródtak. (KAF)

Kategória: ShakespeareLátó
Denumire autor: Bogdán László

Látó Szépirodalmi Folyóirat